

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

บอกเตือนด้วยธรรม

(วันนี้มีผู้มาฟังธรรมประมาณ ๑๕๐ คน)

ทองคำที่จะเอาเข้าสู่คลังหลวงคราวนี้ ๔,๐๐๐ กิโลฯ เวลานี้ได้แล้ว ๒,๐๔๖ กิโลฯ ยังขาดอีก ๑,๙๕๔ กิโลฯ ในจำนวน ๔,๐๐๐ กิโลฯ นี้ แต่ที่จะมอบในเร็ว ๆ นี้ ๑,๐๐๐ กิโลฯ เวลานี้ได้แล้ว ๑,๐๐๙ กิโลฯ สำหรับดอลลาร์ที่จะมอบในครั้งต่อไปนี้ ๑ ล้านบาท เวลาที่ยังขาดอยู่อีก ๒๗๐,๓๙๙ ดอลลาร์ ดอลลาร์นี้จะเอาเข้าพร้อมกันกับทองคำ ๑,๐๐๐ กิโลฯ นี้ เป็นจำนวน ๑ ล้านบาท จะให้เข้าพร้อมกันเพื่อเป็นสง่าราศีต่อชาติไทยของเรา เข้าแต่ละครั้ง ๆ มันกระเทือนไปทั่วโลก เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเอาให้เด่นในกำลังความสามารถจากการรักษาชาติของเรา ให้ต่างคนต่างรวบรวมกันมา แล้วรวมเข้าสู่คลังหลวง ๆ ของเรา

คลังหลวงนี้แลเป็นหัวใจของชาติไทย พวกกันทราบเสียนะ คลังหลวงคือเป็นมรดกมาตั้งแต่บรรพบุรุษของเรา อุตสาหะพยายามรักษามาตลอด แม้เลือดทาแผ่นดินไทยเราก็คเคยทามาแล้ว ด้วยความเสียสละของบรรพบุรุษของพวกเรา ท่านไม่ได้ย่อหย่อนอ่อนข้อคอยแต่จะล้มจะเหลวนะ ให้ถือท่านเป็นคติฯ ขนาดเลือดทาแผ่นดินท่านยังสละได้เลย ท่านไม่เสียดายยิ่งกว่าชาติของท่าน เราเอามาเป็นคติฯ เหล่านี้เป็นคติสำคัญ ๆ คลังหลวง คือ มรดกของชาติไทยเรา อยู่ในจุดเดี่ยวนี้นี้หมด หัวใจพี่น้องชาวไทยเรารวมอยู่ในจุดนี้ทั้งนี้ทีเดียว น้อย่อม ๆ ก็ ๖๒ ล้านคน เป็นเจ้าของด้วยกัน ต่างคนต่างรับผิดชอบด้วยกัน ถึงถูกต้อง เรียกว่าดำเนินตามบรรพบุรุษของเราซึ่งท่านพาดำเนินมา

แล้วทองคำเหล่านี้ก็รวมเข้าสู่จุดเดียว ๆ เราจึงถือจุดนี้เป็นสำคัญมาก ถ้าจุดนี้ได้พังลงไป ชาติไทยเรานี้พังหมดเลยไม่มีอะไรเหลือ จุดนี้เป็นจุดลมหายใจ เป็นจุดยืนตัว เป็นแก่นของชาติไทยเรา อยู่ที่คลังหลวงนี้เท่านั้น อย่างอื่นอย่างใดจะเสียหายไปบ้าง หรือหลุดลุ่ยไปบ้าง อันนี้เป็นธรรมดาเหมือนต้นไม้ กิ่งก้านสาขาดอกใบของมันจะงอกไปบ้างหรือกั้ดทอนเข้ามาบ้างก็ไม่เป็นไร แต่ขอให้ลำต้นมันยังดี มันยังมีทางที่จะแตกกิ่งแตกก้านสาขาดอกใบออกไปได้ ถ้าหากว่าลำต้นมันได้เสีย ๆ รากแก้วเป็นของสำคัญของลำต้น ได้เสีย ๆ ไปเท่านั้น โคนล้มลงไปเลย แม้ใบจะสดเขียวอยู่ก็ตาม ไม้ต้นนี้ชี้ใบตายให้มัน พร้อมกับรากแก้วของมันถอนขึ้นมาจากพื้นดิน

นี่รากแก้วแห่งชาติไทยของเราก็คือ คลังหลวง เข้าใจกันหรือ คลังหลวงนี่คือ รากแก้วแห่งชาติไทยของเรา ถ้าอันนี้ได้ถอนพรอดขึ้นมาด้วยวิธีการใดก็ตาม เรียกว่า อันตราย มาถอดถอนคลังหลวงของเรานี้ออกไปแล้ว ชาตินี้ของเรานี้ล้มครืนเลย ถึงจะหัวเราะ เล่นลิเกละครอยู่ตามบ้านตามเรือนไต่ธรรมดา ๆ เหมือนกับใบไม้ที่ยังยื้ม แยมอยู่ก็ตาม แต่ใบไม้นั้นหารู้ไม่ว่า รากแก้วของมันได้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว มันจะ ยุบยอบลงไปใบไม้ซำทีเดียว

พวกเราก็เหมือนกัน ใครจะอยู่ที่ไหน ๆ มีความรื่นเริงบันเทิงอยู่แคไหนก็ตาม ถ้ารากแก้วคือคลังหลวงนี้ได้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว เขียนใบตายให้เลย ในขณะที่ความยื้ม แยมแจ่มใสผ่านไปเท่านั้น ความโศกเศร้าโศกาอะไรทุกอย่าง ความหมดหวังจะลงในจุด นั้นหมดเลย สังหารชาติไทยของเราไม่มีเหลือละ ฉิบหายป่นปี้ ฉิบหายอย่างใหญ่หลวง คือ ชาติไทยของเราได้ถูกทำลายรากแก้วคือคลังหลวง ถ้าอันนี้ได้ถูกทำลายลงไปแล้ว ไม่มีความหมายอะไรทั้งนั้น ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ทุกคน อันนี้เป็นเรื่องใหญ่โตมาก

หลวงตากก็ได้นำศาสนามานำพี่น้องทั้งหลาย ศาสนาเป็นความร่มเย็นเป็นสุข ตลอดมา ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์กาลไหน ๆ ศาสนาไม่ได้มาทำลายโลก ศาสนามาอ้อมมาชู มาให้ความร่มเย็นแก่โลก ศาสนาก็ไม่เป็นภัยต่อผู้ใด ที่นำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้มาเพื่อความชุ่มเย็น นำเพื่อความแน่นอนหนามันคง เพื่อความเข้าอกเข้าใจในศีลในธรรม แล้ว ปฏิบัติหน้าที่การงานของตนตลอดส่วนรวมไปด้วยความราบรื่นดีงาม ไม่ใช่ศาสนาจะเป็นเพศฆาตสังหารพวกเรานะ

ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตามหลักธรรม ให้เข้มงวดกวดขันในสมบัติเงินทอง ข้าวของที่มีอยู่ในบ้านเรือนของเรา ก็อย่าสุรุ่ยสุร่ายจ่ายแจกไปทุกแห่งทุกหนด้วยความเพลิดเพลิน ส้มเนื้อส้มตัวนี้ทำความฉิบหายได้นะ ความโลภนี่ละตัวสำคัญมาก ที่ทำโลกให้ล้มจมอยู่เวลานี้คือความโลภ ตัวของเราเองก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน ใคร โลภมาก ๆ ตีตดินมาก ๆ วังเต้นชวนชวายนมาก ๆ สร้างตึกรามบ้านช่องถนนหนทาง อะไรก็ตามเถอะ ด้วยความโลภมาก ๆ ความโลภมากนี่แหละมันพาให้ผู้โลภมาก ๆ นั้นแหละจม

พระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้ว่า โลภ โทมนาน์ ปริปนุโธ ความโลภเป็นอันตราย ต่อธรรมทั้งหลาย ธรรมคือความดีงามไม่มีเหลือเลย ถ้าความโลภไปตรงไหนฉิบหาย ไปหมด เพราะฉะนั้นเราจึงควรให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นภัย ความอยากธรรมดาท่านไม่เรียกว่าความโลภ เลยขอบเขตที่จะสังหารตนเองผู้อยากมาก ๆ นั้นละ ท่านเรียกว่า อันตราย โลภ ๆ ได้มาเท่าไรก็ไม่พอ ๆ สามแดนโลกธาตุนี้ คนที่โลภมาก ๆ นั้น ประหนึ่งว่าไม่มีป่าช้านะ ส้มระลึกถึงความตาย ระลึกถึงความผิดถูกชั่วดีบาปบุญ

นรกสวรรค์ไม่ได้คิด มันจะเอาความอยากความทะเยอทะยาน เอาสมบัติที่ได้มาจากความอยากมากน้อยนั้นแล เป็นสภาวะเป็นที่พึ่งเป็นพึ่งตายของมัน มันภูมิใจอยู่ในกองไฟนั้นนะ

คำว่าความอยากความโลภ โลกนี้มันไปได้ทุกแง่ นะ เมื่ออยากมาก ๆ หิวมาก ๆ อะโรมันคว่าเอาหมदनั้นแหละ เช่นอย่างคนหิวข้าวมาก ๆ มองเห็นใบไม้นี้เป็นผักไปหมดนะ อันนี้ความโลภมาก ๆ เห็นวัตถุดิบทองข้าวของอยู่ในของผู้นั้น อยู่ในจุดใด หน่วยใดก็ตาม มันจะเห็นว่าเป็นผักไปหมด กว้านเข้ามากลืนหมदनั้นละ นี่ละความโลภ มันเป็นอันตรายอย่างนี้ ทีนี้พอเรากินอิ่มแล้วเป็นยังงี้ ใบไม้ใบแก่ใบอ่อนมันก็รู้ แต่เวลามันหิวมาก ๆ มันกลายเป็นผักไปหมดนะ นี่ความโลภเวลามันมีมาก ๆ แล้ว มันเห็นสัตว์โลกด้วยกันนี้เป็นผักไปหมด กินได้กลืนได้ทั้งนั้นไม่เลือกหน้า นี่ละตัวนี้ตัวเป็นภัย

ไอ้ผู้ที่โลภมาก ๆ เราอย่าไปเข้าใจว่า โลภมาก ๆ ได้มาก ๆ นั้นจะมีความสุขความเจริญ ครองความสุขแข่งบ้านแข่งเมืองเขา อย่าไปคิด อันนี้เป็นเรื่องของกิเลสหลอกคนต่างหาก ธรรมจับเข้าไปเห็นหมด ตัวนั้นแหละตัวที่ร้อนเป็นพินเป็นไฟมากกว่าเพื่อน คือตัวโลภมาก ๆ ผู้โลภมาก ๆ ได้มากหรือไม่มากก็ตาม ที่ได้มากน้อยเป็นไฟเผามันแหละไปเลยไม่มีเหลือ นี่แหละความโลภจึงเป็นอันตราย ไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใดสรรเสริญว่า ความโลภนี้พาคนให้ไปสวรรค์ชั้นพรหม มีแต่จมลงนรก เผาทั้งเป็นในมนุษย์นี่ก็เป็น ตายไปนี่ก็เผาในเมืองผี

นี่ก็พยายามพาพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ หาสมบัติเงินทองเข้าสู่คลังหลวงของเรา เพื่อจะรักษามรดก ต้นทุนอันใหญ่หลวงของบรรพบุรุษเราที่สั่งสมเอาไว้ ให้เจริญมากมุนยิ่งขึ้น ๆ ไม่ใช่ต่างคนต่างไปทำลายชุดเหล็กเหลวรากแก้ว รากฝอย เมืองไทยจมนะ ให้พากันระมัดระวังรักษาทุกคน ความประหยัดมัธยัสถ์ การอยู่การกิน การใช้การสอยนี้เคยสอนมานานแสนนานแล้วนะ อยู่กับมนุษย์นั้นละ มนุษย์ปฏิบัติได้ เพราะมนุษย์สุรุ่ยสุร่ายได้ มนุษย์ทำไม่จะประหยัดไม่ได้ เราผิดตรงไหนแก้ตรงนั้น มันก็ดีขึ้นมาที่ตรงนั้น ถ้าไม่แก้ตลอดวันตายก็หาทางตีไม่ได้เลย

นี่พยายามทั่วประเทศไทยมาได้ ๒ ปีแล้ว เรานำพี่น้องทั้งหลายเพื่ออุ้มชูชาติไทยของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างแนะนำ อะไรที่จะเป็นภัย บอกตั้งแต่ความประหยัดมัธยัสถ์ นี่สำคัญมากนะ อย่าสุรุ่ยสุร่ายอย่าตื่นเต้นกับโลกสงสารที่หาประมาณไม่ได้ ให้มีธรรมเป็นเครื่องยับยั้ง อยู่พอดี กินพอดี ใช้พอดีทุกอย่าง ไม่จำเป็นต้องหรูหราฟู่ฟ่าอะไร นอกเขามีเครื่องประดับบ้านเขาไหม เขามีรวมมีรัง เขามีเครื่องประดับบ้านเขาไหม สัตว์

แต่ละตัว ๆ เขามีรูปร่าง มีโพรงไม้เป็นที่อยู่ เขามีอะไรประดับร้านของเขา เขาก็เป็นสัตว์ เต็มตัวมาอย่างนั้น หาอยู่หากินด้วยความสะดวกสบาย

มนุษย์เรานี้พออยู่พอกิน เท่านั้นมันก็พอแล้วเหมือนกับสัตว์ ก็เป็นความสุข สำหรับมนุษย์เรา อันนี้ประดับนั้นประดับนี้ อะไรก็ไม่ดี อะไรก็ไม่พอ นั้นละมันพาให้เราติดเราติดนี้ให้เป็นฟินเป็นไพนอนไม่เป็นสุข เพราะความติดความติดด้วยความทะเยอทะยาน นี่ท่านเรียกว่า ฟุ่มเฟือย เหลือเฟือ ฟุ้งเฟ้อ เท่อเทิม มีแต่ไฟทั้งนั้น ความประหยัดนั้นนะ พอดีทุกอย่าง การอยู่ก็ประหยัดไม่ให้เหลือเฟือเกินไป การกินก็พอดีพอดิบพอดี การใช้สอยก็เหมือนกัน อะไรพอเหมาะพอดี นำมาใช้เพียงพอดี การคบค้าสมาคมกับเพื่อนฝูง เพราะมนุษย์เป็นสัตว์หมู่สัตว์พวก อยู่คนเดียวไม่ได้ ต้องมีเพื่อนมีฝูง เพราะฉะนั้นการคบเพื่อนฝูงให้ระมัดระวังสังเกตดูทุกอย่าง ควรคบไม่ควรคบ เป็นคนดีหรือเป็นคนชั่วให้สังเกตด้วยดี นี่ท่านสอนเอาไว้ มันเหนื่อย วันนี้ไม่อยากจะพูดอะไรมากละ พูดให้รู้จักเตือนใจ

วันนี้เตือนจุดสำคัญ หัวใจของชาติคือคลังหลวง ให้พากันเข้าใจ เวลานี้ล่อแหลมต่ออันตรายอยู่มาก คลังหลวง ๆ คือหัวใจของชาติ เราจึงได้เตือนได้บอกได้ห้าม อย่าเข้ามายุ่งหัวใจของชาติ ถ้าจะเป็นผู้รักษาชาติบ้านเมือง มีวงราชการเป็นต้น ขอให้รักษาอันนี้ให้ดีอย่ามาทำลายอันนี้ สมชื่อว่าพี่น้องชาวไทยมอบความไว้วางใจให้เป็นผู้นำเป็นผู้พาดำเนิน อย่ามาทำลาย นี่คือหัวใจของชาติ เราได้เตือนได้บอกได้ห้ามเสมอ การเตือนการบอกการห้ามนี้ บอกเตือนด้วยธรรมนะ เราไม่ได้เอาอารมณ์ของกิเลสมาเตือน เอาธรรมมาเตือน อันนี้เป็นจุดสำคัญมาก

ความเสียหายล่มจมอยู่ที่จุดนี้ เมื่อถูกทำลายแล้วจะไม่มีขึ้นดีเลย สมบัติก่อนนี้จะเอาไปไหน ที่ว่าจะเอาไปบำรุงที่นั่นฟื้นฟูที่นี้ไม่มีความหมาย ลงอันนี้ได้จมลงไปแล้วก็เหมือนกับคนตายแล้ว เอาสมบัติอันนี้ไปเป็นยามาชโลมมาสาตลงไปให้พื้นได้ไหมละ มันจะไปเจริญที่ไหน คนทั้งคนตายไปแล้วเอาอะไรมาเจริญ ตึกกรมบ้านช่องมีกี่ห้องก็หับไม่ได้มีความหมายนะ เจ้าของตายไปเสียอย่างเดียวเท่านั้น อันนี้หัวใจของชาติ คือสมบัติอันใหญ่หลวงนี้ละเป็นหัวใจของชาติ ได้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว เรียกว่าหมดแล้วหัวใจของชาติ มีแต่ล่มหายใจฟอด ๆ มีความหมายอะไร

จุดนี้เป็นจุดสำคัญมาก เราจึงเตือนจึงบอกเสมอ เอาธรรมมาสอนเสียด้วย ธรรมเห็นชอบด้วยทุกอย่างแล้ว ในการรักษาและการบำรุงสมบัตินี้ให้เจริญแน่นอนหนามันคงขึ้นไป อย่าให้มีอะไรมาแตะต้อง นี่คือการชอบธรรมของผู้มีสมบัติอันนี้ซึ่งตนคุ้มครองอยู่ ให้รักษาด้วยกันอย่างดีที่สุด อย่ามาทำลาย นี่คือการชอบธรรม การเข้ามาทำลายนี่คือการผิดอย่างร้ายแรง ยิ่งเป็นสมบัติของนี้ด้วยแล้วเป็นความผิดกระเทือนทั่ว

ประเทศไทย มีหน้าซ้ายังกระเทือนทั่วเมืองนอก เพราะไม่ใช่ความผิดเล็กน้อย เป็นความผิดที่ใหญ่หลวงมาก

ธรรมจึงบอกจึงเตือนห้ามอย่ามายุ่ง ถ้ามีสติปัญญาความเฉลียวฉลาดให้ไปหา มาเพิ่มเติมถึงจะถูก การที่จะมากินมากลืนเอาเนื้อ เรียกว่าเป็นความบัตชบ ใครมากลืนคนนั้นเป็นบัตชบ คณะใดมากลืนพวกนี้บัตชบอันตรายของชาติ ไม่ใช่ของดีเลย ไว้วางใจไม่ได้ ตั้งตัวเป็นภัยต่อชาติ ถึงขนาดที่คลังหลวงล่มจมลงไป เพราะคนใดก็ทำตาม คณะใดก็ทำตาม พวกใดก็ทำตาม คณะนี้พวกนี้คือมหาภัยของชาติ ธรรมไม่เห็นด้วยเลย

ธรรมที่เห็นด้วยคือให้พากันเก็บรักษาบำรุง ถ้ามีสติปัญญามากควรที่จะชวนขวายเป็นมาเพิ่มคลังหลวงของเรา นี่เป็นความถูกต้องดีงาม แต่การที่จะมาทำลายนี้ ไม่สมควรอย่างยิ่ง นี่ก็บอก ธรรมบอก เอาธรรมมาสอนแท้ ๆ ไม่เชื่อธรรมเชื่ออะไร เชื่อกิเลสมันก็จมนะซี

เรามาเป็นผู้นำของพี่น้องชาวไทย เรานำโดยธรรมล้วน ๆ กิริยาทุกอย่างที่พาพี่น้องชวนขวายได้มา ชวนขวายด้วยความชอบธรรม ให้ด้วยความชอบธรรม รับมาด้วยความชอบธรรม เก็บรักษาไว้ด้วยความชอบธรรมทั้งนั้น การแนะนำสั่งสอนก็สั่งสอนด้วยความชอบธรรม ไม่ให้ผิดเพี้ยนจากธรรมของพระพุทธเจ้าเลย เราจึงหาที่ตำหนิไม่ได้ว่าสอนผิดไปที่ตรงไหนจากคำสอนของพระพุทธเจ้า ไม่ผิด เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายเป็นที่แนใจตายใจ ยึดเอาหลักธรรมนี้ไปปฏิบัติต่อตนเอง แล้วจะเป็นความถูกต้องดีงาม และเป็นความสงบร่มเย็นต่อไป พุดเพียงเท่านี้วันนี้ ๘ โมงแล้ว พุดทุกวัน ๆ มันเหนื่อยนะ จะไม่เหนื่อยยังไงพุดทุกวัน ๆ

เมื่อวานนี้ก็เอาของไปส่งโรงพยาบาลบ้านแพวง อย่างนั้นแหละสงสาร ไปส่งที่นั่นที่นี้ไม่ได้หยุดนะ เพราะความเมตตาสงสารโลก งานประจำวันของเราก็คือช่วยโลกอย่างนี้นะ จากการรับแขกรับคน แนะนำสั่งสอน แล้วก็นำสิ่งของไปแจกตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เป็นประจำ ๆ เลยละ ตลอดมาเราทำอย่างนั้น นี่ละงานประจำวันของเรา การแนะนำสั่งสอนก็ดังพี่น้องทั้งหลายเห็น สอนเรียกว่าเกือบทั่วประเทศไทย เราสอนมาก่อนเป็นผู้นำด้วยซ้ำไป จึงเรียกว่าสอนทั่วประเทศไทย เราสอนมาก่อนหน้านี้แล้ว ทุกภาคเราสอนหมด อุตส่าห์พยายามบิ๊งบีนเพื่อโลกสงสารด้วยความเมตตา

...ให้พากันภาวนานะอยู่ข้างโน้นนะ ดูหัวใจเจ้าของ (--ตัวเอง) หัวใจดวงนี้ไม่เคยมีใครเหลียวแล มีพุทธศาสนาเท่านั้นสอนสั่งไปจุดมหาภัย คือใจดวงนี้ พาเกิดพาตาย แบกหามกองทุกข์ทั้งหลายใจดวงนี้ กิเลสตัวพิษมันแทรกอยู่ภายใน มีพุทธศาสนาเท่านั้นสอนสั่งลงที่ใจ นอกนั้นไม่เห็นมี สอนไปนั่นไปนี่ กิเลสมันก็หัวเราะละซี

พระพุทธเจ้าจึงเข้ามาตรงนี้ ผู้ปฏิบัติตามนี้คือว่าตามร่องรอยของวัฏทุกข์ ตามไป ๆ เห็นไป ๆ รู้ไป ๆ ถึงขั้นสุดยอด พาดขาดสะบั้นลงไปแล้วทุกข์ที่ไหนไม่มี

เพราะกิเลสตัวนี้ตัวสร้างทุกข์นี้ ดับลงไปจากจิตใจแล้วทุกข์จึงไม่มี บรรดาพระอรหันต์ ตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงพระอรหันต์ทุก ๆ พระองค์ ท่านไม่มีทุกข์ทางใจเลย ตั้งแต่กิเลสตัวสร้างกองทุกข์ให้ คือสาเหตุให้เกิดทุกข์คือกิเลส ตั้งแต่ส่วนละเอียดถึงส่วนหยาบสุดยอดของมัน ขาดสะบั้นลงไปจากใจ ทุกข์ขาดสะบั้นไปพร้อมกันเลย ไม่มี ถึงจะมีเจ็บไข้ได้ป่วย ปวดหัวตัวร้อน ตามเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ นี้มันเป็นส่วนสมมุติ

ก่อนสมมุติอันนี้มันก็มีของมัน ก็รู้กันอยู่ มันเจ็บท้องปวดหัว หรือหิวกระหาย อยากหลับอยากนอนก็รู้ รับทราบทั่วถ้วนตามกิริยานี้แสดง จิตเป็นผู้รับทราบ มันหิวก็รู้ มันอึดก็รู้ มันสุขมันทุกข์อะไรรู้ ๆ จิตเป็นผู้รับทราบ สิ่งเหล่านี้เป็นผู้แสดงออก จิตเป็นผู้รับทราบเพียงเท่านั้น แต่ไม่สามารถจะซึมซาบเข้าถึงใจท่านเลย ถึงขนาดทุกข์ถึงตายก็ไม่มีที่จะเข้าถึงใจท่านได้ นั่นจึงเรียกว่าเป็นคนละโลกแล้ว ใจผู้สิ้นกิเลสเป็นอย่างนั้นนะ

ใจผู้สิ้นกิเลสนี้ โอ๊ย ไม่ได้ จามไม่ได้ หมอเลยจะวิ่งเวียนศีรษะวิ่งตามไม่ทันคนไข้ เพราะต่างคนต่างจาม ไอ้ปุ๊กกี้ (ชื่อหมาตัวหนึ่งของหลวงตา) มันก็จาม สูดท้ายยุ่งทั้งหมาทั้งคน หมอน่ะอยู่กับคนกับหมา นี่กองทุกข์รู้ไหม เรียนตรงนี้เข้าไปแล้วไล่เข้าไป ๆ จิตตภาวนาเป็นชั้นเอกนะ ตามอันนี้ทัน อย่างอื่นตามไม่ทัน

พอออกตาม คุณงามความดีทั้งหลายเป็นเหมือนแม่น้ำหลายสายไหลเข้ามา ๆ รวมทำนบใหญ่ได้แก่จิตตภาวนา เมื่อเวลารวมตัวเข้ามามาก ๆ แล้ว จิตตภาวนาไม่ต้องบอก มันจะเป็นของมันขึ้นเอง เหมือนกับทำนบใหญ่ ไม่ต้องบอกน้ำจะเพิ่มของมันขึ้นเอง เมื่อแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลเข้ามาอยู่ไม่หยุดไม่ถอย

นี่อำนาจแห่งการทำบุญ ให้ท่าน รักษาศีล ภาวนา เหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลเข้ามา ๆ ทำนบใหญ่ค่อยเต็มตื้นขึ้นมา ๆ พอถึงเวลาที่ควรจะผ่านแล้วนี้ก็ปู้ปเข้าเลย เข้าจุดใหญ่นี้เลย ฟุ้งเลย ตามสิ่งเหล่านี้ทัน พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านแล้วทั้งนั้นถึงมาสอนพวกเรา ด้วยความกระจำแจ้งในจิตของท่าน ท่านไม่ต้องหาใครมาเป็นพยาน องค์เดียวพอแล้ว นั่นละเรียกว่าธรรมแท้เป็นอย่างนั้น ให้พากันภาวนานะ

ไอ้หมอนไอ้เสื่อนั้นจะมัดติดหลังคนละสิบฝืน หมอนคนละสิบลูกก็ตาม เขาเอาไฟจ่อเข้าไปตรงนั้นมันเผาได้หมดเลย ไม่ต้องไปหาฟืนมาเผาศพคนทั้งเป็น เพราะความซี้เกียจเข้าใจไหม เอาเสื่อเอาหมอนมากั้น (หัวเราะ) กั้นด้วยเสื่อด้วยหมอน เสื่อหมอนเหล่านั้นมันเลยเป็นฟืนเป็นไฟเผาแผลกเลย เข้าใจไหม ถ้าไม่เชื่อให้ไป คนนี้ให้

ได้ลืมหมอน คนนั้นยี่ลืมหมอน คนนั้นได้สามลืบฝืนลื้อมัดตัวเอง เราจะให้คนใดคน
หนึ่งเอาไฟไปจ่อตรงนั้น ให้มันส่งเสียงร้องแว้ ๆ อยู่ในครั้นะ เอาละไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวันทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร

WWW.luangta.com หรือ

www.geocities.com/bantadd